

423

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 28 marca 1956 r.

w sprawie likwidacji urzędów celnych i powołania oddziałów urzędów celnych w niektórych miejscowościach.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 14 lutego 1952 r. o ustroju i zakresie działania administracji celnej (Dz. U. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znosi się Urzędy Celnego w Gołkowicach, w Rosówku, w Słubicach, w Szczecinie-Gumieńce, we Władysławowie i w Zgorzelcu.

2. Likwidację agend Urzędu Celnego w Gołkowicach zleca się Urzędowi Celnemu w Chałupkach, likwidację agend Urzędów Celnych w Rosówku i w Szczecinie-Gumieńce — Urzędowi Celnemu w Szczecinie Port, likwidację agend Urzędu Celnego w Słubicach — Urzędowi Celnemu w Rzepinie, likwidację Urzędu Celnego we Władysławowie — Urzędowi

Celnemu w Gdyni, likwidację agend Urzędu Celnego w Zgorzelcu — Urzędowi Celnemu w Węglińcu.

§ 2. Tworzy się w Gołkowicach Oddział Urzędu Celnego w Chałupkach, w Słubicach — Oddział Urzędu Celnego w Rzepinie, w Szczecinie-Gumieńce — Oddział Urzędu Celnego w Szczecinie Port oraz we Władysławowie — Oddział Urzędu Celnego w Gdyni.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1955 r.

Minister Handlu Zagranicznego: K. Dąbrowski

424

ZARZĄDZENIE MINISTRA PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH

z dnia 7 kwietnia 1956 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 2 kwietnia 1955 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają w 1955 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych z dnia 2 kwietnia 1955 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają w 1955 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Monitor Polski Nr 39, poz. 383) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w tytule skreśla się wyrazy „w 1955 r.”;
- 2) w § 1 skreśla się wyrazy „w roku 1955”;

3) w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia:

- a) w tytule skreśla się wyrazy „w 1955 r.”;
- b) wstawia się nowe pkt 8 i pkt 9 w brzmieniu:

„8) 4-letnie Technikum Rachunkowości Rolnej w Klemontowicach, pow. puławski, woj. lubelskie,
9) 4-letnie Technikum Rachunkowości Rolnej w Tomaszowie Mazowieckim, woj. łódzkie”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych:

w z. St. Tkaczow

425

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOLEI

z dnia 12 kwietnia 1956 r.

zmieniające przepisy z dnia 7 lipca 1952 r. o otwieraniu i zamykaniu kolejowych przystanków osobowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 dekretu z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. z 1953 r. Nr 4, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przepisach o otwieraniu i zamykaniu kolejowych przystanków osobowych, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Kolei z dnia 7 lipca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-74, poz. 1191), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 po wyrazach „na kolejach normalnotorowych” dodaje się wyrazy „oraz na kolejach dojazdowych”;
- 2) w § 2 ust. 2 skreśla się na końcu kropkę i dodaje wyrazy „oraz 10‰ na kolejach dojazdowych. Jeżeli z powodu warunków miejscowych urządzenie przystanku na po-

chyleniu do 10‰ na kolejach dojazdowych okaże się niemożliwe, przystanek może być w drodze wyjątku urządzony na pochyleniu nie większym niż 15‰ pod warunkiem, że przeprowadzone próby zatrzymywania i ruszania kursujących pociągów w miejscu projektowanego przystanku dały wynik pomyślny.”;

- 3) w § 2 ust. 4 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „a na kolejach dojazdowych 2 km.”;
- 4) w § 2 ust. 5 w ósmym wierszu od góry po wyrazach „co najmniej 4,50 m” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „a dla kolei dojazdowych: 4,050 m przy szerokości toru 1000 mm, 3,750 m przy szerokości toru 785 mm, 3,950 m przy szerokości toru 750 mm i 3,850 m przy szerokości toru 600 mm”;

5) w § 2 ust. 6 w piątym wierszu od góry po wyrazie „Nr D-18” dodaje się przecinek i wyrazy „a na kolejach dojazdowych zgodnie z normatywnym technicznym projektowania kolei wąskotorowych o szerokości toru 750 mm Nr W 16 i przepisami budowy i eksploatacji kolei wąskotorowych Nr W 1 w odniesieniu do szerokości toru 1000 mm, 785 mm i 600 mm”;

6) w § 2 ust. 7 w czwartym wierszu od góry po wyrazach „pomieszczenia dla kasjera” dodaje się wyrazy „odpowiednie urządzenia do ogrzewania tych pomieszczeń w porze zimowej”; w szóstym wierszu od góry po wyrazach „oświetlenie peronów” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „i tablice z nazwą przystanku.”;

7) w § 5 ust. 2 i § 7 ust. 1 wyrazy: „(Departament Handlowo-Taryfowy)” zastępuje się wyrazami „(Centralny Zarząd Przewozów bądź Centralny Zarząd Kolei Dojazdowych)”;

8) w § 7 ust. 2 w pierwszym wierszu od góry po wyrazach „Zawiadomienia te powinny zawierać” dodaje się wyrazy: „powołanie podstawy otwarcia przystanku i”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,

Minister Kolei: *R. Strzelecki*

426

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 9 kwietnia 1956 r.

w sprawie trybu dokonywania kasacji pojazdów samochodowych jednostek organizacyjnych administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych oraz w sprawie ustalenia organów powołanych do kasacji.

Na podstawie art. 2 pkt 9 i art. 5 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) i na podstawie art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. Nr 14, poz. 108 i Nr 41, poz. 310) oraz w związku z § 4 ust. 2 uchwały nr 85 Prezydium Rządu z dnia 20 lutego 1952 r. w sprawie sprzedaży pojazdów samochodowych z akcji przekazywania remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski Nr A-21, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy pojazdów samochodowych, zwanych dalej w skróceniu „pojazdami”, należących do jednostek organizacyjnych administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych, zwanych dalej w skróceniu „jednostkami organizacyjnymi”.

2. Pojazdami w rozumieniu niniejszego zarządzenia są: samochody osobowe, ciężarowe, specjalne, autobusy, ciągniki drogowe, przyczepy, naczepy i motocykle.

3. Kasacją w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest wykonanie całkowitej rozbiórki pojazdu z przeznaczeniem jego części do zastosowania w innych pojazdach lub przekazaniem ich na złom, przy równoczesnym skreśleniu pojazdu z inwentarza jednostki i z ewidencji pojazdów.

4. Przepisy zarządzenia nie dotyczą pojazdów samochodowych należących do organów i jednostek Ministerstwa Obrony Narodowej, Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 2. 1. Jednostka organizacyjna zgłasza pojazd do kasacji, jeżeli nie nadaje się on do dalszej eksploatacji, w szczególności ze względu na to, że:

- 1) stałe wysokie nakłady konieczne do utrzymania pojazdu w stanie gotowości technicznej wskazują na nieopłacalność dalszej eksploatacji,
- 2) stopień zużycia pojazdu, wielokrotność już dokonanych napraw, ilość przebytych kilometrów wskazują na nieopłacalność dalszej naprawy,
- 3) pojazd uległ wypadkowi, w którego wyniku nie nadaje się do naprawy ani odbudowy.

2. Pojazd zgłoszony do kasacji nie podlega zgłoszeniu jako zbędny lub nadmierny remanent motoryzacyjny do czasu uzyskania decyzji w sprawie kasacji (§ 8).

§ 3. Jednostka organizacyjna jest obowiązana do pełnego zabezpieczenia pojazdu zgłoszonego aż do czasu wykonania decyzji w sprawie kasacji (§ 8). Z pojazdu przeznaczonego do kasacji nie wolno wymontowywać żadnych części.

§ 4. 1. Jednostka organizacyjna zgłasza pojazd do kasacji do swojej jednostki nadrzędnej, która po rozpatrzeniu zgłoszenia i w przypadku akceptacji skierowuje je do wydziału komunikacji drogowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) właściwej ze względu na miejsce stałego postoju pojazdu.

2. Zgłoszenie jednostka organizacyjna sporządza na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia. Zgłoszenie powinno być podpisane przez kierownika i głównego księgowego jednostki zgłaszającej pojazd do kasacji.

§ 5. 1. Zakłady naprawy samochodów nie są uprawnione do zgłaszania do kasacji pojazdów przekazanych im do naprawy.

2. W razie stwierdzenia nieopłacalności naprawy pojazdu przez zakłady naprawy samochodów jednostka organizacyjna na wniosek zakładu naprawczego obowiązana jest zgłosić pojazd do kasacji.

§ 6. 1. Zgłoszenie do kasacji rozpatruje komisja kasacyjna działająca przy wydziale komunikacji drogowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) właściwej ze względu na miejsce stałego postoju pojazdu zgłoszonego do kasacji.

2. Rozpatrzenie zgłoszenia przez komisję powinno nastąpić w ciągu sześciu tygodni, licząc od dnia zarejestrowania w wydziale komunikacji drogowej.

3. Komisję kasacyjną powołuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) na wniosek wydziału komunikacji drogowej.

4. W skład komisji kasacyjnej wchodzi:

- 1) przedstawiciel wydziału komunikacji drogowej prezydium rady narodowej — jako przewodniczący,
- 2) przedstawiciel jednostki organizacyjnej zgłaszającej pojazd do kasacji,
- 3) przedstawiciel jednostki nadrzędnej nad jednostką, której zgłoszenie kasacyjne jest rozpatrywane,